

Endelig skal efter Forslaget Prøveløsdelse i Henhold til Straffelovens § 38 kunne finde Sted, jfr. om denne Bestemmelse der ligeledes hidrører fra Udvalgets Udkast, U. Mot. S. 44, Sp. 1.

Medens Justitsministeriet paa de nævnte Punkter har anset det for rigtigt at følge det af Udvalget udarbejdede Udkast, har man anset det for overvejende betænkeligt under Hensyn til Forbrydelsernes Art at aabne Adgang til at afsige betingede Straffedomme for de af Straffelovstillægget omfattede Forhold. Betingede Straffedomme vil derfor efter Forslagets § 3, Stk. 1, vedbliven- de ikke kunne finde Anvendelse.

Efter den gældende Bestemmelse i § 3, Stk. 3, er Minimumsstraffen Fængsel i 4 Aar, men Straffen kan under formildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel i 1 Aar og, hvor Strafudsættelse er hjemlet, til Fængsel i 30 Dage. Domstolene har fortolket Regelen saaledes, at formildende Omstændigheder er antaget at foreligge, naar den strafbare Virksomhed efter sin Art er anset for mindre strafværdig, saaledes at en Straf af 4 Aars Fængsel vilde virke urimelig haardt, men det høje Strafminimum har dog bevirket, at der i en Række Tilfælde er idømt Straffe, der maa anses for strengere end det er paakrævet og hensigtsmæssigt overfor de mindre graverende Forhold — Vagttjeneste o. lign. — som omfattes af Straffelovstillæggets Ord.

Begrundelsen for Fastsættelsen af det høje Strafminimum var, at kun virkelig grove Forhold skulde straffes efter Straffelovstillægget. Om en Række af disse Forhold gælder det imidlertid, at de vel er ubetinget strafværdige, men efter deres Art ikke saa grove, at de typisk bør straffes med Fængsel i 4 Aar.

Justitsministeriet har derfor anset det for rigtigt, at der som foreslaaet af Udvalget, (U. Mot. S. 43, Sp. 1), aabnes Adgang for Domstolene til at gaa ned til 1 Aars Fængsel, selv om der ikke i det enkelte Tilfælde foreligger formildende Omstændigheder. Da man har ment, at der for Domstolene bør være Adgang til at udmaale Straffen under Hensyn til de særlig graverende Omstændigheder, der kan foreligge i de enkelte Tilfælde, har man derimod ikke fulgt Udvalgets Forslag om at fastsætte specielle Strafferammer for de enkelte Bestemmelser i Straffelovstillægget. Efter Forslaget ændres Bestemmelsen i Straffelovstillæggets § 3, Stk. 3, saaledes at Fængsel idømmes fra 1 Aar til paa Livstid.

Ved Forslagets Affattelse af § 3, Stk. 4, aabnes der Mulighed for Strafudsættelse

i de af Udvalget foreslaaede Tilfælde. Om disses Begrundelse henvises til U. Mot. S. 43, Sp. 2 — S. 44, Sp. 1. Forslaget har dog ikke medtaget den af Udvalget foreslaaede Adgang til Strafudsættelse, naar Gerningsmanden har begaaet det straffbare Forhold paa Grund af en paa mangelfuld aandelig Udvikling beroende Umodenhed. Udvalgets Udkast giver i de nævnte Tilfælde Adgang til Nedsættelse til den laveste Grad af Fængselsstraf. Efter Forslaget kan Straffen kun nedsættes til Fængsel i 6 Maaneder, medmindre yderligere de i Stk. 5 omhandlede særlige Hensyn foreligger.

Som det ogsaa fremgaar af Domstolenes Anvendelse af Strafudsættelsesreglerne i Straffelovstillæggets § 1, Stk. 2, og § 10, Stk. 1, 2. Pkt., har Strafudsættelsesgrundene Betydning, selv om deres Anvendelse i det enkelte Tilfælde ikke bringer Straffen ned under det normale Strafminimum, og Strafudsættelsesgrundene maa i det hele antages at blive vejledende for Strafdømmingen ved Siden af de i Borgerlig Straffelovs § 80 nævnte Forhold.

Efter Lovens nuværende Formulering kan Straffen, i de Tilfælde hvor Strafudsættelse er hjemlet — § 1, Stk. 2, og § 10, Stk. 1, 2. Pkt., og Borgerlig Straffelovs § 84 — gaa ned til Fængsel i 30 Dage. Efter Forslagets § 3, Stk. 5, skal Nedsættelse til denne laveste Grad af Fængsel i de i Stk. 4, Nr. 1—4, nævnte Tilfælde kun kunne ske, hvor særlige Hensyn gør sig gældende. Der bruges her det samme Udtryk, som anvendes i Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, 2. Pkt. („Hvor særlige Hensyn gør sig gældende“). Under særlig formildende Omstændigheder skal Straffen — som foreslaaet i Udvalgets Udkast — kunne bortfalde, ligesom det allerede nu kan ske i Medfør af Borgerlig Straffelovs § 84, Stk. 2, og Straffelovstillæggets § 1, Stk. 2, 2. Pkt.

Den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse om fuld Afkortning af Varetægtsfængsel i visse Tilfælde har man ikke fundet Anledning til at optage i Lovforslaget.

ad § 4.

Under Hensyn til de principielle Betæneligheder, der af Udvalget (U. Mot. S. 44, Sp. 2 — S. 45) er gjort gældende mod den efter Bestemmelsens nuværende Formulering ganske ubegrænsede Adgang til Formuekonfiskation og Ønskeligheden af i Loven at give nogen Vejledning for Retsanvendelsen, foreslaas en ændret Affattelse af Bestemmelsen, saaledes at Konfiskation gøres afhængig af, at visse Betingelser er til Stede. Forslaget giver dog Adgang til